

POSKUS DRŽAVNEGA UDARA – bodica Emila Milana Pintarja, 7.3.2015

KJE JE BIL EPICENTER?

Prejšnji teden je Slovenijo stresel sunek poskusa državnega udara. Čeprav je bil sunek zelo močan, imel naj bi kar jakost šeste stopnje po evropski potresni lestvici, ga državljani in državljanke Slovenije, ki se ne ukvarjajo s slovensko politično godljo, skoraj niso opazili.

Medtem, ko se strokovnjaki ukvarjajo z vprašanjem, kje in kako globoko je bil epicenter tega potresa, ki ga je v zamočvirjenem svetu slovenske politike izjemno težko določiti, naj vam, zvestim bralcem mojih blogov, celotno dogajanje pojasnim s preprostimi besedami.

SDH

Imamo torej SDH, Slovenski državni holding, ki naj bi skrbel za upravljanje slovenske državne in deloma tudi slovenske javne lastnine. Vrednost te lastnine ni povsem določena: če bo Slovenija v naslednjih letih imela pozitivno gospodarsko rast (npr. rast DBP okoli 2 – 3%), potem bo seveda rasla tudi cena večine podjetij in bank v portfelju tega Holdinga in takrat bomo govorili o desetinah milijard vredni državni lastnini. Če bo gospodarstvo stagniralo ali imelo celo negativno rast (torej usihanje), potem bo vrednost teh podjetij in bank naglo padala, za kar se nekateri močno trudijo. (Ker jih bodo potem kupili na razprodaji po 1 evro).

Skratka, SDH je ta trenutek izjemno pomembna institucija, nekakšen koncentrirani center slovenske ekonomske moči. Kdor bo imel nadzor nad njim, bo imel nadzor nad gospodarskim dogajanjem v Sloveniji. Iz tega oblastnega in kapitalskega nadzora pa izhaja tudi politična oblast v Sloveniji, kolikor jo je ostalo, odkar Sava teče v Bruselj.

GOSPOD ČUFAR, PRVI VELIKI SVEČENIK NDH

Ko je g. Čufar, računovodski šef vlade gospe Bratuškove, v nekem zakotnem ameriškem baru (tako g. Kovač) dobil spisek 15 podjetij, ki jih Američani zahtevajo za bagatelo, da bi se še naprej vsaj pogovarjali o nadaljnjem kreditiranju Slovenije, je bil njegov prvi refleks razumljiv: potrebujem tak SHD, kjer bo jaz sam imenoval člane Nadzornega sveta po hitrem postopku, da lahko to razprodajo podjetij za bagatelo pospešeno speljemo.

Toda čas ga je prehitel, gradovi v pesku Bratuškine vlade so se sesuli, g. Čufar je izgubil oder za svoje računovodske čarovnije.

Toda SDH je ostal, Čufarjeva ideja, kako imenovati člane njegovega NS je le malo spremenjena pasirala ubogljivo DZ glasovalnico. Nova vlada je določila posebno Komisijo (tako se namreč to dela, če nihče noče prevzeti osebne odgovornosti), ta je objavila razpis, malo pokrtačila dobljene predloge in iz 16, ki so ostali na rešet, vladi predlagala pet najboljših.

Tu pa se je zataknilo: med temi petimi izbranci izbrancev (best of the best) je več kot polovica takih, ki so nam poznani iz določenih finančno-političnih mahinacij in umazanij v bližnji preteklosti. Nekateri so v predkazenskih postopkih, drugi nanje še čakajo, ljudski glas, ki vse pozna, trdi, da tudi za ostale riti v tej izbrani skupini že rastejo palice.

POSKUS DRŽAVNEGA UDARA

Za nas, ki se popoldansko in amatersko ukvarjamo s politično analizo, se tu problem šele začneja.

Čeprav se zavedamo, da je danes v Sloveniji bistveno lažje za pomembne funkcije zbrati pet lumpov kot pet poštenjakov, pet javnih ljudi, ki niso v nikakršnih preiskavah in povezavah pa skoraj nemogoče, se ta izbor kandidatov (Andrej Polenec, Alenka Podbevšek, Jože Bajuk, Andrej Andoljšek, Simon Walker), ki jih je Komisija predlagala finančnemu ministru g. Mramorju, nikakor ne zdi slučajen. Še več, nekaterim se zdi, da gre v tem primeru za načrten izbor, za nekakšen poskus državnega udara v SDH.

Kdo je izbral ta imena?

Če Komisija, potem bi morali člane Komisije vendarle malo bolj detajlno povprašati po kriterijih in oblikovani predlog pogledati ne zgolj z vidika izbranih posameznikov, temveč tudi z vidika celote. Torej kot organ, ki bo v bodoče upravljal z milijardami našega skupnega premoženja.

Skoraj gotovo pa bi se izkazalo, da so imeli člani Komisije določeno »zunanjostno pomoč« pri končnem izboru: nasvete, sugestije, zahteve, naročilo iz neke neznane skupine ali mreže, ki vleče niti iz podzemlja pri vsaki pomembnejši kadrovski odločitvi.

JE VSAKA SLOVENSKA VLADA LE MARIONETA?

Če bi se naša podmena, da šopek izbrancev, ki jih je predlagala Komisija, ni njeno avtorsko umetniško delo, temveč umetnina po naročilu, to postavlja dve grdi vprašanji:

- kdo in kje je ta večglavi zli duh, ki de facto vlada v Sloveniji;
- in drugič, mar je potem vsaka izvoljena slovenska vlada le nekakšna marioneta, nitke pa vodijo drugi animatorji? Je tudi Cerarjeva vlada le nekakšen strelovod za ljudsko nezadovoljstvo, člane oblasti v holdingu pa vlečejo drugi?

Najlažje bi bilo ugotoviti, da temu pač ni tako, da o kakšnem hudobcu v ozadju (razen novomeškega škofa, ki je o tem Satanu, ki obvladuje Slovenijo, javno govoril) ničesar ne vemo. Toda nekako se ne moremo otresti misli, da je najbolj genialno delo Hudiča to, da je uspel prepričati ljudi, da ga ni.

Tako imamo torej, verjetno, dve plasti politike: javno, izvoljeno na volitvah, ki je kriva za vse, od ukradene države do privatizacije zdravstva in neprevoznih cest, in tisto drugo, podzemno, kjer peklenščki mirno režejo kupone delnic in pobirajo profit. In se od časa do časa potrudijo, da v pomembne institucije predlagajo svoje ljudi.

Včeraj v SDH, jutri v Slabo banko (DUTB), pojutrišnjem v NLB.

SPODREZATI KORENINE MOČI PODZEMLJU.

Bo vlada Stranke modernega centra imela moč, da vsaj omili, če že ne spodreže trupene korenine slovenske »cosa nostre«? Če bo našla pogum, da krene v tej smeri, potem ji SINTEZA-KCD predlaga:

- takoj spremeniti Zakona o SDH in DUTB (o upravljanju in nadzoru teh institucij);
- s tem odpraviti Komisijo za imenovanje kandidatov za ključna mesta; (osebno bi dodal: in njene člane povprašati po zdravi pameti);
- mandat za imenovanje kandidatov podeliti GZS (za predstavnike kapitala) in sindikatom ter ZDUSu za predstavnike dela;
- določiti osebno materialno odgovornost vsem tem članom za neuspešno poslovanje in nečedne odločitve v SDH in DUTB.

Saj ne, da bi zares verjel, da bi v tako skorumpirani družbi, kot je naša, to takoj pomagalo. Je pa vsaj korak v pravo smer.